

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Mgr. Bc. D. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2023, č. j. 20251/23/7400-11196-403266,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Ředitel Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „služební orgán“) rozhodnutím ze dne 4. 1. 2023, č. j. OR-525/2022-731-45 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), snížil žalobci osobní příplatek z částky 17 000 Kč na 12 500 Kč, a v návaznosti na to mu určil měsíční plat v celkové výši 48 440 Kč, který tvoří platový tarif ve výši 34 140 Kč, osobní příplatek ve výši 12 500 Kč a zvláštní příplatek ve výši 1 800 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

2. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobu. Namítá, že se služební orgán nevypořádal s námitkou podjatosti. Žalovaný se k této námitce vyjádřil tak, že jelikož služební orgán rozhoduje dle § 156a zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), podjatost je vyloučena. Tak tomu však není, o námitce podjatosti má být za každých okolností rozhodnuto.
3. Žalovaný vzal v potaz pouze negativní skutečnosti a nepřihlédl k pozitivním okolnostem pracovní činnosti žalobce. Žalobce byl například koncem roku 2021 navržen jako odborník z odboru daňového procesu Odvolacího finančního ředitelství. Uspěl ve výběrovém řízení na pozici vedoucího oddělení na sekci nepřímých daní. Jako jediný byl v tomto výběrovém řízení (úspěšně) přezkoušen z materie zákona o dani z přidané hodnoty a daňového řádu. Jednou ročně publikuje rozsáhlejší odborný článek a pracuje na komentáři k soudnímu řádu správnímu.
4. Žalobce v jednotlivých letech odváděl vyrovnané pracovní výkony. V květnu 2022 sice měl menší pokles výkonnosti, nicméně jako tajemník škodní komise vyřizoval v tomto období tři koncepty v souvislosti s touto funkcí a čerpal dvoutýdenní dovolenou. Pokles práce přitom nelze posuzovat za období bez ohledu na počet odpracovaných dnů.
5. Žalobci byl doručen konkrétní návrh na snížení osobního příplatku předtím, než bylo rozhodnuto o jeho námitkách vůči služebnímu hodnocení. To dokazuje, že se služební orgán námitkami ani nechtěl zabývat.
6. Doplnění námitek proti služebnímu hodnocení bylo podáno před doručením vypořádání námitek, tudíž mělo být bráno v potaz.
7. Žalobce dále upozorňuje na neobjektivní vyřízení stížnosti proti výtce dle § 88 odst. 3 zákona o státní službě, která mu byla udělena dne 25. 5. 2022. Stížnost totiž vyřizovali podřízení ředitele sekce, který uložení výtky žalobci údajně nařídil.
8. Pozdní příchody má služební orgán i jiní zaměstnanci. Porovnání s nimi chybí. Četné návštěvy u lékaře byly způsobeny rupturou Achillovy šlachy.
9. Žalobce považuje dále za nesprávné nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty, nesprávnou komparaci anonymních příplatků, tvrzení ohledně znepřístupňování datové schránky a tvrzení o extenzivním využívání práv. Z těchto důvodů navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí. Námitce podjatosti se věnoval. Služební hodnocení provádí vždy přímý nadřízený a osobní známost s hodnoceným je tedy běžná. Výjimkou není ani známost s dalšími nadřízenými zařazenými na stejném služebním úřadě. Osobní známost sama o sobě pro zpochybnění nestrannosti nestačí. Žádné další okolnosti svědčící o podjatosti úředních osob žalobce neuvedl. Žalovaný zkoumal jak pozitivní, tak negativní okolnosti. Vzhledem k tomu, že přezkoumával služební hodnocení v souvislosti s poklesem výše žalobcova platu, logicky se v odůvodnění zaměřil na negativa. Ta shledal natolik závažná, že pozitiva udávaná žalobcem a posouzená služebním orgánem i žalovaným je nemohla vyvážit. Žalobcem zmíněné výběrové řízení není předmětem řízení a není možné, aby je soud přezkoumával.
11. Žalobce tvrdí, že odváděl vyrovnané pracovní výkony. Služební hodnocení však konstatovalo značnou kolísavost. Státní zaměstnanec, který dosahuje *vynikajících* výsledků, musí plnit své povinnosti v nejvyšším možném kvalitativním standardu, tedy bez jakýchkoliv chyb. Žalobce navíc zcela opomněl, že mu bylo k tíži přičteno i plnění služebních úkolů po stanovených termínech.
12. Údajně předčasně doručený návrh na změnu platového zařazení není vlastním rozhodnutím o platu, ale pouhým podkladem. Jeho doručení žalobci nemohlo být ve vztahu k rozhodnutí o námitkách předčasné. Nadto zákon o státní službě nevylučuje vydání rozhodnutí o platu před vypořádáním námitek proti služebnímu hodnocení. K pozdnímu doplnění námitek žalovaný doplňuje, že je velmi nepravděpodobné, že by žalobce o podání doplnění námitek neinformoval zástupce služebního úřadu ve chvíli, kdy přebíral vyřízení námitek. Zvláštní je také to, že žalobce nezvolil doporučenou zásilku, ze které je čas odeslání naprosto zřejmý.
13. Žalovaný nemá povědomí o příchodech služebního orgánu. Pozdními příchody jiných osob nelze relativizovat pozdní příchody žalobce. Dodržování služební doby je základní povinnost každého státního zaměstnance. Žalobce ji nenaplnil. Četnost návštěv lékaře žalovaný nebral v potaz. Ostatní námitky žalobce nekonkretizuje, žalovaný se jimi zabýval v napadeném rozhodnutí a neshledal je důvodnými. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
15. Žaloba **není** důvodná.
16. Podle § 149 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb. o státní službě *lze státnímu zaměstnanci osobní příplatek přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout na základě výsledku jeho služebního hodnocení.*
17. Podle § 155 odst. 3 zákona o státní službě *musí služební hodnocení zahrnovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval ve službě vynikajících, velmi dobrých, dobrých, dostačujících či nevyhovujících výsledků.*
18. Podle § 156a odst. 1 zákona o státní službě *státní zaměstnanec může podat proti služebnímu hodnocení námitky do 15 dnů ode dne seznámení se služebním hodnocením. Námitky se podávají písemně služebnímu orgánu, musí z nich být zřejmé, proti jaké části služebního hodnocení směřují,*

a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu se služebním hodnocením a návrh způsobu úpravy služebního hodnocení.

19. Podle § 156a odst. 2 zákona o státní službě *služební orgán vyřídí podané námitky ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim zcela nebo zčásti vyhoví a služební hodnocení upraví, nebo je zamítne. Námitky, z nichž není zřejmé, proti jaké části služebního hodnocení směřují, nebo námitky, u nichž chybí odůvodnění nesouhlasu se služebním hodnocením nebo návrh způsobu úpravy služebního hodnocení, služební orgán zamítne jako nedůvodné. Proti upravenému služebnímu hodnocení nelze podat další námitky.*
20. Přímý nadřízený žalobce v součinnosti se služebním orgánem provedl dne 4. 11. 2022 pravidelné služební hodnocení žalobce za hodnocené období 1. 10. 2020 – 30. 9. 2022. Oproti předešlému hodnocení došlo k poklesu bodové klasifikace v posuzované oblasti II. Dovednosti ze 4 na 3 body a v oblasti III. Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli z původních 4 na 3 body. To se následně promítlo v závěru hodnocení, kde došlo ke změně z výsledků *vynikajících na velmi dobré*. S ohledem na tuto změnu doporučil hodnotitel snížení osobního příplatku. Žalobce byl se služebním hodnocením seznámen dne 10. 11. 2022.
21. Žalobce podal proti služebnímu hodnocení námitky doručené služebnímu orgánu dne 25. 11. 2022. Žalobce v námitkách uvedl, že je doplní do 1. 12. 2022. To neučinil. Služební orgán posoudil námitky jako neúplné a nedůvodné a informoval o tom žalobce v listině *Vyřízení námítky proti služebnímu hodnocení* ze dne 12. 12. 2022 (doručeno osobně na pracovišti dne 23. 12. 2022). Žalobci byl dne 13. 12. 2022, tedy potom, co se služební orgán již věcně vypořádal s námitkami, doručen návrh na snížení osobního příplatku. Následně dne 28. 12. 2022 byla služebnímu orgánu doručena listovní zásilka obsahující doplnění podaných námítek. Služební orgán zjistil, že listovní zásilka byla odeslána až po doručení vypořádání námítek žalobci. Považoval proto doplnění námítek za opožděné a dále se jím nezabýval, o čemž téhož dne informoval žalobce. Dne 4. 1. 2023 vydal služební orgán prvostupňové rozhodnutí.
22. Soud se nejprve bude zabývat tím, zda žalobce doplnil své námitky včas a služební orgán se jimi tedy měl, v doplněném rozsahu, zabývat. Ohledně okamžiku podání námítek považoval žalovaný za rozhodující údaje z poštovního razítka, podle kterých žalobce podal doplnění námítek k poštovní přepravě až poté, co mu bylo doručeno vyřízení námítek proti služebnímu hodnocení (a výrazně později, než v námitkách avizoval). Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vyřízení námítek proti služebnímu hodnocení bylo žalobci doručeno dne 23. 12. 2022 osobně v pracovní době, kterou žalobce toho dne ukončil v 17.19 hod. K odeslání doplnění námítek dle číselných údajů na poštovním razítku došlo dne 23. 12. 2022 mezi 19.00 a 24.00. Správní spis dle žalovaného obsahuje e-mailovou komunikaci mezi služebním orgánem a zaměstnankyní Odvolacího finančního ředitelství, ve které tato zaměstnankyně uvádí, že tuto skutečnost telefonicky ověřila u vedoucí pobočky České pošty.
23. Zdejší soud se ztotožňuje s hodnocením správních orgánů, že údaje na poštovním razítku mají v nynější věci vyšší vypovídací hodnotu než výpověď kamaráda žalobce, který za něj doplnění námítek údajně na poště podal. Jak zdůraznil při jednání soudu žalovaný, podstatný je právě obsah údajů poštovního razítka na obálce, která je součástí správního spisu. Žalobce má pravdu v tom, že e-mailová komunikace mezi služebním orgánem a zaměstnankyní

Odvolacího finančního ředitelství ohledně interpretace údajů na poštovním razítku ve správním spise chyběla (dle spisu tam byla založena až dne 28. 4. 2023, tedy cca měsíc po vydání napadeného rozhodnutí), šlo však ovšem pouze o vysvětlení, důkazním prostředkem je samotný otisk poštovního razítka. Tato skutečnost proto není vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Tím spíše v případě, kdy údaje na poštovním razítku ani jejich vysvětlení nebyly relevantně zpochybněny.

24. Služební orgán tedy nemusel při vyřizování námitek k doplnění námitek přihlížet. Žalovaný se ovšem k obsahu podání v napadeném rozhodnutí vyjádřil, námitky neshledal důvodnými a vysvětlil proč.
25. Žalobce v žalobě namítá podjatost služebního orgánu a nedostatečné posouzení této námítky žalovaným. Pokud žalobce dovozuje, že o každé námitce podjatosti má být „explicitně rozhodnuto“, mýlí se. Předně, služební hodnocení neprobíhá ve správním řízení a jeho výsledky nepodléhají standardním možnostem přezkumu ve správním soudnictví (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/2022 – 27). Soudní přezkum těchto služebních úkonů se realizuje v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s., tedy přezkoumávají se jako podklad rozhodnutí (zde rozhodnutí o platu). Z tohoto důvodu je v procesu služebního hodnocení vyloučeno použití § 14 správního řádu a případnou podjatost hodnotitelů lze zkoumat v navazujícím správním řízení. Za druhé pak obecně platí, že námitku podjatosti je nutno nejen vznést, ale též i plausibilně odůvodnit, neboť jinak by nebylo možné o této otázce kvalifikovaně rozhodnout (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018 – 83).
26. Žalobce v námitkách proti služebnímu hodnocení ze dne 25. 11. 2022 uvedl: „*Dále jsem přesvědčen, že jsou dány důvody pro podjatost služebního orgánu.*“ V doplnění námitek ze dne 23. 12. 2022 uvedl, že podjatost je dána osobní známostí mezi žalobcem a služebním orgánem, služebním orgánem a jeho zástupcem, který udělil žalobci výtku, a mezi těmito dvěma a panem R. Udělení výtky provázely podle žalobce nestandardní okolnosti.
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k podjatosti uvedl, že námitky podjatosti směřovaly vůči služebnímu orgánu, jeho zástupci a Ing. R. v souvislosti s tím, jak tyto osoby vyřizovaly stížnost žalobce. V čem má spočívat jejich podjatost žalobce nekonkretizoval. Žalobce doplnil, že služební orgán *osobně zná*. To však pro vznik pochybností o nestrannosti dle žalovaného nestačí. Dodal, že s ohledem na § 156a zákona o státní službě (a absenci odůvodnění žalobcova nesouhlasu se služebním hodnocením) by námitky musel zamítnout jakýkoliv orgán, ať už podjatý či nikoliv.
28. Žalovaný se tedy vznesenými námitkami zabýval (neučinil tak prvostupňový orgán, nicméně správní řízení v obou stupních tvoří jeden celek). A zdejší soud i věcně souhlasí s tím, že žalobcova tvrzení nevyvolala pochybnosti o nestrannosti služebních orgánů. Žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti mimo skutečnost, že se dotčené osoby znají. To ale v případě úředníků jednoho správního orgánu není ničím neobvyklým a samo o sobě to nesvědčí o jejich podjatosti. V případě hodnocení pracovních výsledků nadřízeným je přitom existence určité míry osobní známosti v podstatě nevyhnutelná. V případě jiných zaměstnanců stejného správního orgánu obvyklá. Úvaha žalovaného týkající se § 156a zákona o státní službě nesměřovala k závěru, že podjatost osob provádějících služební hodnocení je vyloučena. Žalovaný toliko jako podpůrný argument uvedl to, že z důvodu absence konkrétních námitek proti služebnímu hodnocení by výsledek jejich vypořádání

nemohl být jiný. To nic nemění na tom, že nestrannost úředních osob nebyla žalobcem relevantně zpochybněna.

29. Další námitka spočívá v předčasném doručení návrhu na snížení osobního ohodnocení a z toho vyplývající absence zájmu služebního orgánu na vypořádání námitek. Jak správně uvedl žalovaný, žalobci byl před doručením vyřízení námitek proti služebnímu hodnocení doručen pouze návrh na snížení osobního ohodnocení, nikoliv rozhodnutí o tomto snížení. K doručení návrhu navíc dle výše uvedené časové posloupnosti došlo až potom, co se služební orgán věcně vypořádal s námitkami, třebaže předtím, než byl žalobce s výsledkem tohoto vypořádání seznámen. Návrh na snížení osobního hodnocení tedy žalobci nebyl doručen „předčasně“.
30. Správní orgány se podle žalobce soustředily se pouze na negativní stránky jeho pracovních výsledků a pominuly pozitivní okolnosti pracovní činnosti žalobce. K tomu zdejší soud konstatuje, že žalobce konkrétní pozitivní okolnosti během správního řízení neuvedl. Není tedy divu, že se jimi žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně nezabýval. Žalovaný také vysvětlil, že vzhledem k tomu, že v řízení došlo ke snížení osobního ohodnocení, zaměřuje se v odůvodnění na negativní změny oproti předchozímu období. Tato úvaha je logická a dle zdejšího soudu ob stojí. Je také nutné vzít v potaz, že se jedná („pouze“) o změnu hodnocení z vynikajícího na velmi dobré. Z toho je zřejmé, že k pozitivním stránkám žalobcova pracovního výkonu a jeho odbornosti služební orgán přihlédl už ve služebním hodnocení.
31. Z průběžných hodnocení za jednotlivé kvartály vyplývá, že bylo mimo jiné přihlíženo k publikační činnosti v oblasti finančního práva, k nápomoci kolegům a kvalitním argumentačním schopnostem. Ve výsledném služebním hodnocení je zahrnuta v části znalosti také komplexní znalost právních předpisů. V této části získal žalobce maximální hodnocení. Neposouzenou tedy není co do obsahu ani skutečnost, že byl žalobce úspěšně přezkoušen z relevantních předpisů. Bylo by proto nadbytečné dokazovat u jednání skutečnosti, že žalobce uspěl v označeném výběrovém řízení, že se autorsky podílí na tvorbě komentáře k soudnímu řádu správním a že o odborných otázkách přednášel jiným zaměstnancům finanční správy. Jak již bylo uvedeno, nadprůměrné odborné znalosti žalobce nikdo nezpochybňuje, služební hodnocení ovšem zahrnuje i ostatní hodnocené oblasti.
32. Co se týče neobjektivně zjištěného propadu pracovní činnosti, ve správním spise jsou založeny podklady, ze kterých vyplývá pokles výkonu žalobce zejména v prvním a druhém kvartálu roku 2022 oproti stejnému období v minulých letech, jsou dokumentována nedodržení termínů stanovených k vyřízení věcí, nutnost distribuovat zásadní kauzu na jiného pracovníka v důsledku nedostatečného zpracování ve spojení s následným čerpáním dvoutýdenní dovolené apod. Ve správním spise je dále založen e-mail ze dne 3. 3. 2023, ve kterém zástupce služebního orgánu vysvětluje, že žalobcovy výsledky byly po poklesu výkonnosti opticky dorovnávány přidělováním jednodušší agendy. Tato poslední úvaha sice nefiguruje v napadeném rozhodnutí, je tomu však zřejmě pouze proto, že žalobce tuto otázku otevírá poprvé až v žalobě. Ani v žalobě ovšem jednotlivé části služebního hodnocení konkrétně nezpochybňuje, zaměřuje se zejména na zdůrazňování svých znalostí a kvantitativní ukazatele výkonnosti. Z uvedeného ovšem neplyne, že by služební orgán krátkozrace posuzoval pouze kvantitu vyřízených věcí ve třetině kalendářního roku.

33. Teprve při jednání soudu žalobce namítl, že pro objektivní hodnocení by měl správní spis obsahovat také statistiky výkonnosti žalobce za předchozí období služebního hodnocení (předchozí „dvouletka“ 2018 – 2020). Jak ovšem správně uvedl žalovaný, toto porovnání by bez analýzy zatížení (vývoje nápadu věci) daného oddělení mělo pouze nízkou vypovídací hodnotu. Zdejší soud k tomu doplňuje, že služební hodnocení probíhá za hodnocené období a kvantitativní srovnání výkonu s minulým obdobím není jeho nezbytnou součástí.
34. Četnost a délku návštěv lékaře žalovaný nezohlednil, neboť nebylo prokázáno, že by žalobce lékařská ošetření neabsolvoval nebo je zneužíval. V tomto ohledu tedy závěry prvostupňového rozhodnutí žalovaný korigoval.
35. Žalobce ve správním řízení nezpochybnil ani závěry služebních orgánů o pozdních příchodech. V žalobě tak činí pouze poukazem na to, že se jedná o „etalon“ stanovený služebním orgánem. Skutečnost, že jiní zaměstnanci přicházejí do práce pozdě, ovšem dle zdejšího soudu taktéž nemůže posloužit jako obhajoba pozdních příchodů žalobce. Dokazovat docházkovými listy žalobcem označených zaměstnanců Odvolacího finančního ředitelství by tudíž bylo nadbytečným.
36. Až při jednání soudu žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 21 Cdo 832/2012, argumentuje tím, že okolnost, že zaměstnanec při plnění svých pracovních úkolů porušuje povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, ani míra jeho schopností a dovedností potřebných k výkonu práce nejsou – neprojeví-li se ve výsledcích práce zaměstnance posuzovaných podle množství a kvality – z hlediska důvodů pro snížení nebo odnětí osobního příplatku významné. K tomu zdejší soud uvádí, že takto konkrétně žalobce ve lhůtě pro podání žaloby neargumentoval. Osobní příplatek pak žalobci nebyl snížen pouze z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů, nýbrž také právě kvůli zhoršeným výsledkům práce co do množství a kvality. V neposlední řadě se citovaný rozsudek Nejvyššího soudu týkal postupu podle § 131 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, podle něhož může zaměstnavatel poskytnout osobní příplatek zaměstnanci, který *dlouhodobě dosahuje velmi dobrých pracovních výsledků nebo plní větší rozsah pracovních úkolů než ostatní zaměstnanci*. V nynější věci se ovšem vedle toho použije také zákon o státní službě, který osobní příplatek váže na výsledek služebního hodnocení (§ 149 odst. 1), jež zahrnuje hodnocení znalostí, dovedností a výkonu služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli (§ 155).
37. Spekulace žalobce ohledně neobjektivního vyřízení jeho stížnosti proti výtce se mýjí s předmětem řízení. Písemnou výtku podle § 88 odst. 3 zákona o státní službě lze napadnou samostatnou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020 – 49). Není proto podstatné ani to, zda služební orgán nejprve žalobci ústně sdělil, že „je vše v pořádku“, a následně mu uložil výtku. Údajně tajně pořízenou audionahrávkou rozhovoru žalobce se služebním orgánem proto zdejší soud také pro nadbytečnost nedokazoval (nehledě na to, že žalobce při jednání tuto údajně existující, jím pořízenou, audionahrávku nepředložil).
38. Tvrzení uvedená na konci žaloby (nesprávné nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty, nesprávná komparace anonymních příplatků, výhrada proti úvahám správních orgánů o zneprístupňování datové schránky a extenzivním využívání práv) žalobce nijak blíže nerozvádí a nejedná se tudíž o žalobní body.

V. Závěr a náklady řízení

39. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. To zásadně nemá ani procesně úspěšný žalovaný, neboť obhajovat vlastní výstupy před soudem je součástí jeho běžné úřední činnosti. Žádné důležité důvody k odlišnému postupu dle zdejšího soudu v nynější věci dány nejsou, a to ani s ohledem na skutečnost, že jednání bylo odročeno z důvodu nemoci žalobce (a žalovaný tudíž požaduje náhradu nákladů na cestovné, stravné a ubytování v souvislosti s cestou na odročené jednání). Generální finanční ředitelství se sídlem v Praze pak dle zdejšího soudu nutně nemusí zastupovat zaměstnanec s bydlištěm v Plzni, a již vůbec nemusí cestovat k jednání nařízenému na 10.00 hod. s denním předstihem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. ledna 2024

David Raus v.r.
předseda senátu